

VESTI IZ SLOVENIJE

PRI NAŠI HISI, kjer smo štirje člani, smo dobili v dveh letih samo enkrat 40 dekgama-mov sladkorja, masti nič, olja nič...

NAROD JE TRDEN IN UPA. — Neverjetno se ljudje dobro drže brez vseh navodil. Potrpe in pravilo, da bo minilo, mora miniti. Ljudje so trpki, so žalostni, zaskrbljeni, toda so odločni proti komunizmu in upajo in vztrajajo...

DENARJA V JUGOSLAVIJO ni treba pošiljati, ker se zanj nič ne dobi. Pač pa zelo prosijo kaj oblačil hrane in drugega blaga. Vse se dobro uporabi, za vse so ljudje hvaležni, čeprav je morda že obnošeno.

IZ VRHNIKE PIŠEJO: Po-lje nam je toča stolkla, nevihta je podirala drevje, čudno ni, saj so že vsa znamenja in križe pod-rli. Bog pa po svoje plačuje. Toliko gorja pa še nismo doži-veli, kakor na dan sv. Rešnjega Telesa. Imeli smo procesijo. Kar na enkrat pa so na nas navalili vojaki s tanki kakor na kakšne razbojnike. Mi pa nismo bili obo-ženi z drugim ko z rožnimi venci in prepevali smo na vse grlo: Kristus kraljuj, Kristus zmaguj, v hostiji sveti nam gos-poduj. Ko bi videli, kako žalost-no so jokali otroci in klicali svo-je mame in očete, starši pa iskali svoje otroke.

KAKO NAKLADAJO DAV-KE. — Še eno pismo iz Brd: Bri-ci smo deležni blagodati novega davčnega sistema. Davki se ne nakladajo več po količini lastni-ne, ampak se merijo na osnovi dohodkov. Vsak krajevni odbor dobi od višjega foruma ukaz, naj ugotovi dohode posameznikov. Med dohodke štejejo prav vsak prejemek. Glede izkupičkov vi-na, sadja, pridelkov ni težave, ker je vse to razvidno iz kon-trolnega urada, ki nadzira vsa-ko prodajo. Spori pa nastaja-jo, ko gre za ugotovitev dohod-ka pri kokoših, pri živini, itd. V veljavi je namreč sistem, da ti povedo, koliko daje mora koko-šnosti na leto ali koliko hi mle-ka mora dati krava na leto in te-mu primerno te obdavčijo.

Kdor ima do 100,000 dinar-jev letnih dohodkov, plača deset odstotkov davka; kdor ima pre-ko 100,000, letnih dohodkov, pla-ča 25 odstotkov; kdor ima preko 200,000 letnih dohodkov plača 50 odstotkov, polovico vsega.

Zato se medsebojno pomenj-ujemo, da država štiti lenuhe

Tri na dan

Pa smo vseeno mislili, da je Proletarec bolj pameten kot je. Pritožuje se, ker rdeči Janko in Lojze Adamič ne bi poročata o stanju v Titovini. To se pravi o fiktivnem stanju.

I, kaj mislite, da je Slavko Zore pri ambasadi na glavo pa-del in da ni vedel, komu je dal dovoljenje za obisk Titovine? Pamet, pamet!

Kaj mislite, da bi dal Slav-ko dovoljenje za obisk Titovi-ne našemu predsedniku? Samo pri fencu v Titovino naj bi se prikazal, pa bi še reklo — plink, in — nema ga više, ne-snage, ki bi rad videl v Titu-šev raj.

in kaznuje pridne kmetje. Kdo bi se poganjal, da bi povečal pri-delke, če jih bo moral oddati državi in pri tem veljati še za "kulaka"? Takšen davčni si-tem, ki kaznuje delovnega kmeta, hoče nujno ustvariti be-rače in nemanice.

NOVI GROBOVI

Mary Pleše
Mary Pleše, roj. Grgorič iz 5453 Stanard Ave., je umrla danes zjutraj ob 4:20. Bila je bolna od začetka julija. Ro-jena je bila v Lokvah v Gor-skem Kotaru na Hrvaškem. Stara je bila 74 let. V Ameri-ko je prišla leta 1903. Leta 1944 je umrl njen soprog Paul in od tedaj je bila vdova. Za-puščala hčer Anno in sestrično Margaret Ozanič, ki je prišla iz Detroit, Mich., da je bila z njo med boleznijo. Bila je članica društva. St. Paul št. 10 CCU, sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ in Hrvaška žena št. 3. Pogreb oskrbuje Grdi-nov pogrebni zavod na 1053 E. 62 St. Čas pogreba pa še ni določen.

Peter Kodrič
V soboto ob 12:30 uri po-poldne je na svojem domu ne-nadoma umrl Peter Kodrič, 1144 E. 74 St. Noga ga je bo-lela že kak mesec dni. Več let je delal pri Illuminating Co. Rojen je bil v Brežicah ob Savi. V Ameriko je prišel v letu 1913. Družina je po-prej 20 let stanovala na Bay-liss Ave., potem se je pa pre-selila na E. 74 St. Zapuščala soprogo Angelo rojeno Sa-jovec, otroke: Mrs. Jannie Ba-nach, Agnes in Joseph, pastor-ki Mrs. Mary Blanc in Anna Bogolin in dva vnuka. Brat Janez živi v Evropi, kjer ima pokojni še številne druge so-rodničke. Bil je član društva sv. Janeza Krstnika št. 37 ABZ in Glas clevelandskih delav-cev št. 9 SDZ. Pogreb oskrbu-je Grdinov pogrebni zavod, a čas še ni določen.

Andy Sooky
Andy Sooky, po rodu Grk iz Carigrada bo pokopan v pone-deljek. Pogreb bo ob dveh popoldne iz Grdinovega po-grebnega zavoda v grško cer-kev St. Spyridion. Zapuščala brata George in Chris. Zivel je na 7605 Lawn Ave.

USA za obrambni blok na Daljnem Vzhodu

Washington. — Vlada USA je postala pozornejša glede svo-je ravnanja proti kitajskim komunistom. Slučaj policijske-ga nasilja proti podkonzulu William Olive je značilno opo-zorilo, da so kitajski komunisti sovražniki USA. Sedaj vlada USA verjame, da je vodja kitaj-skih komunistov Mao Tse-tung lakreno mislil, ko je pred par dnevi izjavil, da smatrajo kitaj-ski komunisti Sovjetsko Unijo za edinega svojega pravega za-veznika. Acheson je do zadnjega zastopal stališče, da naj USA še nadalje ne meša svojega vpliva v kitajske zadeve. Nasprotno stališče je zastopal tajnik za na-rodno brambo Johnson. Njegovo stališče je sedaj zmigalo. USA bo sedaj podpirala snovanje pro-ti komunističnega bloka na dal-jnem vzhodu in tudi protikomu-nistične sile v sami Kitajski.

Demokratska stranka v Clevelandu je odobrila kandidata Burka

Cleveland, O. — V petek zve-čer se je sestal k seji v veliki dvorani hotela Hollenden izvr-šni demokratske stranke za okraj Cuyahoga. Namen se je je bil, da se uradno odobri kan-didaturo župana Tom A. Bur-ka, ki kandidira za zopetno iz-volitev in sicer tretji termin.

Zupansko kampanjo bo vodil Emil Bartunek, županov tajnik, ki bo imenoval v pomoč še pose-ben kampanjski odbor.

Mr. Burke, ki je sprejel kan-didaturo, je poudarjal, da bo glavno vprašanje pri jesenskih volivah dodatek k mestnemu čarterju, če se zgradi tako zvan "rapid transit" za mesto ali ne. To je zelo važno vprašanje za napredek mesta. Pro-jekt bo stal denar, toda mesto, ki se tako naglo razvija, nuj-no potrebuje to naprav.

Oglasilo se je več govorni-kov, ki so podpirali predlog, da se Tom A. Burka odbori za žu-panskega kandidata. Predlog je stavil Felix Matia, načelnik centralnega odbora demokrat-ske stranke. Potem so pa pred-šeli z daljšimi ali krajšimi go-vori podprli: Robert Bulkley, bivši senator, James Debevec, urednik Ameriške Domovine, Morris Friedman, po možni okrajni prosekator, John Roh-rich v imenu organiziranega delavstva, Michael Lucak, pred-sednik mestne zbornice, Mrs. Helen Longtin, predsednica ženskega dem. kluba, Lee C. Howley, mestni pravni direk-tor, Henry W. Speeth, okrajni komisar, Henry O'Grady, pred-sednik kluba mladih demokrat-ov, Paul Warner, varni vodja 18. varde, John Butler, župa-nov tajnik.

Blagajnik Green je poročal, da so vsi računi zadnje kam-panje plačani in da ima stran-ka na rokah gotovine v znesku \$600.

Od Slovencev sta bila navzo-ča na seji: John Rožanc, var-dni vodja 32. varde in naš ure-dnik Debevec, ki sta oba člana izvršnega odbora demokrat-ske stranke.

Predsednik železničarjev A. F. Whitney umrl

Umrl je Alexander Fell Whi-tney, dolgoletni preds. Bratst-va železniškega vlakospreme-ga osebja. Bil je 76 let star pa do zadnjega trenutka življenja živahno opravljal svojo odgo-vorno službo kot voditelj ene najvplivnejših delavskih uni-j na svetu. Pred leti je imel os-ter spor s predsednikom Tru-manom radi stavke železničar-jev. Vsi demokratski vodite-lji povdarjajo veliko njegovo delovanje, ki ga je vedno op-ravljval v korist svojih stanov-skih tovarišev in ameriške do-movine. Posle začasnega vodi-telja uniije bo opravljal pod-predsednik D. A. Mackenzie do-klar ne bo izvoljen novi pred-sednik.

Novi napadi komunizma na katoliško Cerkev

Berlin, Nemčija. — Komun-istično časopisje silovito napa-da katoliško Cerkev. Povod je zadnji dekret Vatikana proti komunizmu in tudi priprava za papeški proslavo, ki jo bo v berlinskem stadiju priredil od-berlinskih katoličanov pod vodstvom škofa in kardinala Preisinga.

Jeklarska slavka srečno odložena

Stavka je odložena za 60 dni — Truman imenoval od-bor strokovnjakov — Vsi zadovoljni

Washington. — V zadnjem trenutku so se tudi velika jek-larska podjetja udala in spre-jela predlog predsednika Tru-mana naj se stavka za 60 dni odloži, da bo posebni odbor strokovnjakov pregledal stanje v industriji in stavi svoje predloge. Ko se je to zvedelo, so bili vsi zadovoljni. Delav-stvo se je veselilo in javno ma-nifestiralo svoje veselje, da ni treba v stavko, podjetja so iz-javila, da so zadovoljna da ne bo treba pogasiti peči in vsa Amerika se je oddahnila, da je ta nevarnost šla zaenkrat mimo nje. Posebno pa so zadovoljni številni delavci v podjetjih, ki bi bila začela odpuščati in za-pirati obrate, ker zavise od jek-larske industrije.

Predsednik Truman je takoj, ko je prejel pristank podjetij, imenoval tri može, ki naj pre-iščejo stanje jeklarske indus-trije in stavi svoje predloge: Imenovani so bili: Dr. Carroll R. Daugherty, profesor univer-ze v Evanston, Ill., ekonom in bivši direktor vojno delavske-ga urada, Samuel I. Rosenman, sodnik in bivši svetovalec pred-sednika Roosevelta in David L. Coole, odvetnik in znan kot po-sredovalec in svetovalec v de-lavskih zadevah.

Angleški finančni minister Cripps oboel

London, Velika Britanija. — Finančni minister Velike Bri-tanije Sir Stafford Cripps je zbolel in gre v švicarsko zdra-vilišče na šesttedensko zdrav-ljenje. Bolezen je vzbudila ve-liko presenečenje, ker je bil ravno sedaj Cripps zapleten v veliko delo za ureditev angle-ške dolarske krize. Splošno so pričakovali, da bo ves nadaljni razvoj finančne politike mini-ster Cripps osebno vodil kakor je imel doslej navado, kadar je bilo angleško gospodarstvo v težavah. Pa so mu zdravniki odločno rekli, da je zdravljen-je potrebno takoj.

Preganjanje duhovščine je bil povod za odlok proti komunizmu

Vatikan. — Vatikan naglaš-a, da so bile nekatere neposred-ne stvari in dogodki povod za za-dnji dekret in novo odsodbo ko-munizma. Posebno v Češkoslo-vaški skuša komunistična vlada organizirati ponarejeno cerkve-no organizacijo, ki jo imenuje katoliško in na Poljskem se pri-bližuje preganjanje katoliške duhovščine. Komunisti skuša-jo zelo pogosto zakriti svoje brezbožne namene in samo huj-skajo proti poedinim duhovni-kom, da uničijo enotno cerkve-no organizacijo v posameznih deželah. Mnogo je prišlo vpraš-anj od duhovnikov, ki so ho-teli vedeti če smejo pospeševati socialne reforme, ki jih pred-laga in zahteva komunizem ne da bi pri tem odobraval komu-nistično protiversko ideologijo. Treba je bilo potegniti jasno črto med komunizmom in kato-ličanstvom, ker je vsako sode-lovanje s komunizmom vodilo v samo škodo po raznih krajih sveta.

NOVA MAŠA — INVESTITURA PRELATA OMANA — ČESTITANJE ŠKOFU DR. ROŽMANU PRI SV. LOVRENCU

V nedeljo je pri sv. Lovrencu pel prvo sv. mašo slovenski sa-lezijanski novomašnik g. Lojze Hribšek. Sorodniki novomaš-nika in župnija sv. Lovrenca so storili vse kar je bilo reba, da je bil ta dan res lep in slovesen novomašniški praznik. Škof dr. Gregorij Rožman je bil novo-mašniški pridigar. Popisal je bo-čudovita pota, po katerih je bo-žja previdnost vodila novomaš-nika iz preproste in revne slo-venske hiše pri sv. Duhu nad Krškim preko velikih težav in ovir, skozi trikratno begunstvo in mimo pušk, ki so bile že na tem, da mu končajo življe-nje, pred oltar Gospodov. Cer-kev sv. Lovrenca je bila za to priložnost izredno bogato okraše-na in cerkveni zbor je prepeval novomašniku v pozdrav in med sv. mašo dovršeno lepo, tako, da je vsa slovenska služba bo-žja bila prava, veličastna slo-venska nova maša.

Po sv. maši so se zbrali du-kovniki, s škofom Rožmanom in prelatom Omanom na čelu, so-rodniki in prijatelji novomaš-nika, ki so nekateri prišli k slo-venosti iz daljne Minnesote in od drugod in župljani in zasto-pniki slovenskih katol. zdra-uje v Clevelandu k slavnost-nemu kosilu v Slovenskem na-rodnom domu na 80 cesti. Bi-njihovi vztrajnosti v težkem boju proti vsem njegovim v-trajnostim. Predki aber Slo-venija je pozdravil slovesnost s prepevanjem. Vse je bilo sre-čno in veselo kot se spodobi na slovenskem novomašniškem sva-tovanju.

Popoldne je prišel k Sv. Lov-rencu škof Hoban in veliko šte-tilo duhovnikov, prijateljev prelata Omama, da so bili pri-dostni pri slovesni investituri. Ob pol osmih je škof z duhov-ščino slovesno odšel v cerkev. Izvršil obred investiture, škof Dr. Gregorij Rožman je zpet gorvil slavlencu in s sloven-skim blagoslovom je bilo to sv. opravilo končano.

Bila je to nedelja pri sv. Lov-rencu res nedelja poveljeva-nja Gospoda in Njegovih slu-žabnikov, polna lepote in neiz-brisno lepih prizorov, ki bodo udeležencem ostali v trajnem spominu.

Washington. — Združene Dr-žave in Velika Britanija so pro-testirale proti Jugoslaviji, ker je v svoji vzhodni coni Svobod-nega tržaškega ozemlja vpeljala jugoslovanski denar. V notah zapadnih velesili ugotavljata, da je Jugoslavija s tem kršila mi-dovno pogodbo.

Razne najnovejše svetovne vesti

WASHINGTON. — Uspešno posredovanje predsednika Trumana v mednem sporu jeklar-jev je odložilo vse večje ne-mire in zlasti odločilne akcije za četrto povišanje plač indus-trijskega delavstva do jeseni. Gospodarstveniki upajo, da se bo tedaj stanje splošno že precej popravilo, tako, da se bo vsa mezna pogajanja vršila v ugodnejših okoliščinah.

WASHINGTON. — Važna tajna seja o atomski energiji, ki je bila zadnji četrtek v predsedništvu US., je, kakor sedaj poročajo, odločila, da bo USA izmenjavala tajne o proizvodnji atomske energije z Veliko Britanijo, da bosta ti dve državi ostali še nadalje v vojaškem oziru v najtesnejšem zaveznitvu.

WASHINGTON. — Tajnik za armado je suspendiral dva generala. General Herman Feldman in general Alden Harry Waitt sta obdolžena, da sta vplivala na dobavne pogodbe med vojsko v svojo korist in da sta neopravičeno dajala nekim ne-popolnima osebam podatke, ki jih ne bi smela. Vsa za-veza je še v preiskavi in ima suspenzija samo namen, da se cela stvar lažje razčisti.

Razne drobne novice iz Clevelanda in tpe okolice

V Nemčijo — Slovenski odvetnik Leo B. Virant, ki je stopil nazaj v aktivno službo ameriške arma-de s činom majorja, je včeraj odpotoval v Nemčijo k ameri-ški okupacijski armadi, kateri je dodeljen za tri leta. Z njim je šla vsa družina, žena in otroci. Želimo jim veselo poto-vanje in zdrav povratek nazaj.

Iz bolnišnice — Mrs. Apolonija Straus iz 14021 Darwin Ave. se je povr-nila iz bolnišnice. V bolnišnici so ji morali odrezati nogo nad kolonom. Zdaj bo doma, toda še vedno pod oskrbo zdravni-kov. Tem potom se želi zah-valiti vsem, ki so jo obiskovali za cvetlice, kartice in razna darila. Zlasti se želi zahvaliti Rev. V. Cimpermanu za tola-žilne obiske. Prijateljice so prošene, da bi jo ob priliki ob-iskale tudi na domu.

Obisk iz Milwaukee — Za en teden na obisk sta se pripeljali iz Milwaukee, Wis., v soboto dve družini: Mr. in Mrs. Joseph Matoh ter Mr. in Mrs. Ciril Muškatevc. Usta-vili so se pri bratu Mr. Matoh-a, Mr. in Mrs. Frank Matoh, ki je oskrbnik Grdinovega po-grebnega zavoda, 17010 Lake Shore Blvd., telefon: KE 5890.

Prijatelji in znanci jih lahko ta čas obiščejo na gornjem naslovu, ali jih pokličejo po telefonu. Lahko jih srečajo tudi v sredo zvečer, ko bo v istih prostorih Mr. Grdina ka-zal zanimive premikajoče sli-ke. Vsak je prijazen vabljen, da pride te slike pogledat.

Slike v sredo večer — Na domu Frank Matoha, 17010 Lake Shore Blvd., bo Mr. Anton Grdina napravil po-sebno slikovno predstavo za goste Matohove družine, ki so dospeli iz Milwaukee in dru-god. Povabljeni so tudi še dru-gi prijatelji, da se srečajo ta večer v veseli družbi na zele-nem vrtu.

Vlom v trgovino — V petek ponoči sta dva zli-kovca ubila šipo v izloženem oknu Mandlove trgovine s čev-lji, 6125 St. Clair Ave. Vzela sta 15 parov čevljev ter se na-glo odpeljala z avtom. Toda nekdo si je zapomnil licenčno številko avta ter naznanil po-liciji. Ta je našla oba zlikov-ca doma in tudi ukradene čev-lje. Eden izmed roparjev se je nameraval v soboto, to je nekaj ur zatem, poročiti. Oba se izgovarjata s pijanostjo in da nista vedela, kaj delata. Ukradenih čevljev pa itak ne bi mogla prodati, ker imajo tr-govci navado, da postavijo v izložbeno okno samo po en če-velj od vsakega para.

Seja korporacije — Nocoj se vrši sklepna seja korporacije. Sklenjeno bo, kdo in kakšne hiše bo zidal na pogorišču 61. in 62. cestah. Člani korporacije naj vsi pri-dejo v Grdinove prostore na 1053 E. 62 St. ob 8. uri.

Sv. maša zadušnica — V torek 19. julija bo sv. ma-ša zadušnica v cerkvi sv. Kri-stine, ob 8. uri, za pokojno An-na Macerol Longer in to ob priliki 10. obletnice smrti. So-rodniki, prijatelji in znanci so vljudno vabljeni, da se udele-že.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

JULY						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto;
za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele
izven Zed. držav \$10.00 na leto.
Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

No. 139 Mon., July 19, 1949

Organizirajmo in izvezbajmo protikomunistično katoliško skupnost

Da bo slovenski katoliški dan obrodil kaj trajnih sadov med nami, je treba, da v svojih srcih ohranimo misli in voljo, ki smo jih ta dan naglasili kot naša. Treba je, da to storimo vsi in povsod, po vseh naselbinah.

Značilno je rekel v svojem govoru governor Lausche: "Če je le nekaj nepoštenih v ulici ali naselbini, če dajejo vsem slab glas. Če jih je pa več, je vse v strahu pred njimi, ni več reda, ni več dobrega imena v celi naselbini."

Slovenci v Ameriki imamo slab glas in slabo ime po tistih nekaterih, ki slepo ali zavestno drve za komunizmom in se zraven še lažljivo bahajo, da to delajo, ker je centrala komunizma v Moskvi, glavnem mestu največje slovanske države. Ne bi mogli izmisliti nič hujšega nič bolj uničujočega za dobro ime Slovencev in Slovanov v Ameriki. Ne prestando je treba delati in nastopati, da se učinki tega slabega glasu zmanjšajo, da drugim Amerikancem dopovemo, da naj nas ne sodijo po teh nekaterih, ki kriče in rujejo proti Ameriki za rdečo Moskvo.

Katoliški dan je nehot bil koristen prav v tem oziru. Bil je dan, ki je Amerikancem pokazal, da so množice Slovencev v protikomunističnem in v katoliškem taboru. Ta vtis, to prepričanje vzdržati v ameriški javnosti, je naša sveta skupina in narodna dolžnost.

Dr. Basaj, ki je preživel najprej komunistično revolucijo v Rusiji po prvi svetovni vojni in potem med sovražno okupacijo Slovenije zoper živel med komunistično revolucijo doma v Sloveniji med in po drugi svetovni vojni, je v zadnjem delu svojih izjav govori posebej o nevarni propagandi komunizma in priporočal za obrambo posebno dvojje: organizacijo in šolanje, študij.

Proti železni organizaciji komunizma bo mogla uspeti in se ubraniti Kristusova fronta katoličanov le tedaj, če bodo katoličani dobro organizirani. Vsaj tako tesno morajo katoličani biti povezani, vsaj tako dobro morajo imeti urejeno svojo organizacijo, ko jo imajo komunisti svojo.

Za dobro organizacijo pa je treba šolanja, vežbanja, študiranja. Poznati je treba sovražnika, zato je treba študirati komunizem, treba do podrobnosti poznati njegovo organizacijo in vsa njegova sredstva. Treba je prodreti v bistvo njegove propagande, v namen njegovega strahovanja in nasilja nad delovnimi množicami, treba je vedeti odkod in zakaj so drzni in nesramni celo takrat kadar očitno nastopajo proti nekomunistični oblasti in družbi, ki jih ne mara in skrbno odbrati sredstva za protinastope. Vse to je treba vedeti, znati, pripraviti in neprestano izpopolnjevati.

Veliko časa in lepih priložnosti smo že zamudili. Toda nevarnost komunizma raste in se vedno bolj in bolj bliža tudi nam in naši novi domovini. Iz nič ni nič. Sama vlada Združenih Držav ne bo mogla komunistične nevarnosti niti krotiti s policijo niti pobiti z atomsko bombo. Komunizem je uničevalna ideja, ki se more preprečiti samo z drugim prepričanjem, z drugimi nazori, ki jih je treba neprestano sejati in saditi v življenje in družbo.

Zato naj nihče ne reče: Jaz ne morem nič. To je velika reč, prevelika zame. Ni odgovora za nikogar. Za vse velja: Nič odlašati, nič oklevati. Verjemimo in poslušajmo ljudi, ki so sami videli komunizem na njegovem pohodu, ga opazovali in študirali. Papež Pij XI. nam je napisal že leta 1937 lepo okroglico proti brezbožnem komunizmu. Dvanajst let je že minilo od objave te okroglice in vprašajmo se: Ali jo poznamo. Smo si jo prisvojili? Ali smo že poskusili njene nauke izvajati v našem življenju?

Povejmo za zgled. Slovenski dijaki, ki so bili organizirani v Katoliški Akciji, so tako dobro poznali papeške okroglice, zlasti okroglico o brezbožnem komunizmu iz leta 1937 in okroglico o socialnem vprašanju, ki jih je obe izdal isti papež Pij XI, da so bili zmogni v vsakomur govoriti o najbolj zaviranih družbenih problemih. Komunisti so morali dati svojim članom navodilo in naročilo, da se s katoliškimi dijaki sploh ne smejo spuščati v debate in razprave niti na srednjih šolah niti na univerzi, ker so vedeli izkušnje, da so komunisti pri vsakem razpravljanju vedno pogoreli. Ta mladina je tudi živel po teh načelih papeških navodil. To je bil glavni razlog, da so komunisti v maju leta 1945, ko so Angleži slovansko mladino vrnili iz Vetrinje nazaj v titovino, rabljem v roke, vse člane Katoliške Akcije pobili. Pomorili so tudi take, ki so bili stari šele 16 in 17 let, ker so se jih bali. To se morda sčaja čudno sliši, pa je res. Bili so se jih, ker je bila ta mladina podkovana v naukih papeških okroglic, ker je vedela katoliško stališče v vseh družbenih vprašanjih sedanje moderne dobe.

Vsak po svoje izkuša in ve, da so komunisti izvezbani,

da se vedno še vežbajo in uče. Oni računajo, da bodo pridobivali z vtisom, da so bolj poučeni, naprednejši in zato močnejši. Njihove napačne nauke je kaj lahko pobijati, njihove laži se dajo uspešno razkrinkavati, če le malo poznamo komunizem do njegovih korenin in če poznamo pravo, resnično katoliško stališče. Ta nauk si moramo osvojiti in skrbeti zlasti, da si ga osvoji mladina naša, da bo lahko samozavestna in krepka vselej kadar se nudi prilika da brani katoliško resnico proti komunistični zmoti.

Kristusova armada mora biti organizirana, izvezbana, pripravljena in navdušena, da bo samozvestna, udarna in probojna, osvojevalna.

BESEDA IZ NARODA

Pismo iz Indije

Khari, Indija.

Dragi gospod urednik!

Drago mi je, da je neko clevelandsko društvo plačalo naročnino za Ameriško Domovino in s tem razbremenilo list sam. Ob tej priliki pa bi se Vam rad čim prirečneje zahvalil za pošiljanje lista brezplačno toliko let. Bog Vam povrni tiščkrat, ne samo duhovno, temveč tudi v dolarčkih!

Zal mi je, da ste morali v bolnišnico na zdravljenje, kot sem pred kratkim bral. Upam, da ste medtem že popolnoma okrevali. Na drugi strani pa bi rad tudi čestital k zarokam Vaših dveh hčera, katerima tudi želim vse najboljše za prav srečno zakonsko življenje. Tudi molitev za to priliko prav rad obljubim. Bog ju blagoslovi, da se bosta do konca življenja tako lučtano držali kot na slik, priobčeni 25. marca t. l.

Zahvaliti se Vam moram tudi za to, da priobčujete moje skromne dopise. Če bi vedel, da bi s kakšnim posebnim dopisom lahko ustrelel, ali pa celo s kakšno serijo, bi to prav rad storil, (v kolikor bi mi čas dopuščal), da bi se vsaj malo obdolžil za tolikšno dobroto. Ali po od Vaše strani že toliko let uživam. Seveda, Bog sam Vam bo s svojim blagoslovom vse bogato odplačal na kateri koli način, o tem ni dvoma.

Ko prebiram Vaš "And the Worst is Yet to Come" mi včasih pride na misel, kako sem lansko leto po Himalaji rajžal. Če bi znal kartone risati, bi kar začel in še storilo bi zraven napisal. Morda Vas bo vseeno zanimalo. Bilo je takole:

Ko sem se avgusta meseca, v največjih nalihih indijskega monsuna 7000 čevljev visokopoleg driverja busa po gladko asfaltirani cesti vozil iz Darjeelingu proti Kurseongu navzdol, je naenkrat nã "station wagon" začel skakati kot da se po berglah vozi. Driverjev tovariš, s katerim sta vse čas vožnje kramljala, zavpije: Kolo, zadnje kolo! I. I. Izgubili smo zadnje desno kolo! Smola! Smole pa še ni bilo konec!

Driver pritise na zavoro. Kolo je odletelo, kako bo delovala? S pospešeno brzino drvim po himalajski cesti nizdol. Pogledam vozača: kot zlikan ovrtnik, tako bled je postal. Bus skače zmerom hitreje, kdaj bo kam zadel in se bomo vsi skupaj prevrnili ali zleteli več sto čevljev globoko v prepad ali pa zadeli v ostre skale na levi strani ceste? Potniki zadaj so postali nemirni in grabijo za kljuke. Pa kam bomo skočili? Na levo ob skale ali na desno skoro

naravnost v prepad? Smole še ni bilo zadosti, vsaj zame ne!

Tudi jaz sem začel grabiti za kljuko. Pa glej ga spaka, bila je neka patentna in je nisem znal odpreti. Vrhtega sem bil na levi strani, kjer je bilo komaj malo prostora za odtok cestne vode ob navpični skalnati steni.

Vozač se pa ni dal ugnati. Vse mogoče in nemogoče "trike" je poskusil, da zmanjša brzino vozja. Od časa do časa je za spoznanje zavozil ob gramoz ozkotirne železnice, ki je takrat živgnila ob cesto, t. j. tir te železnice od časa do časa gre po cesti, potem jo pa spet zapusti, ker ni dosti prostora za oba na isti višini. K sreči je tir precej časa vodil ob cesti in je tako drilver sčasoma s pomočjo železnikega gramaza izdatno zmanjšal brzino vozila, nato pa nena doma zavozil na sredo železniške proge, bus je začel skakati kot nor, potem pa se je naenkrat ustavil. Je bilo smole konec? Počakajte!

Komaj smo si driver, njegov tovariš in potniki malo oddahnili in hvalili Boga za očitno rešitev iz najhujše nevarnosti, se za ovinkom — ki nam je bil pred nosom — oglasil blizglokomotive: vlak prihaja! Driver šine izpred volana na cesto in teče, teče. Posrečilo se mu je, da je vlak ustavil prav na ovinku!

Kaj pa zdaj? Če nisem hotel sedeti ves božji dan na polomljenem busu, sem se moral hitro za kaj drugega odločiti. — Plačal sem voznino — revež šofer je imel že tako dosti škode — vzel taško in skoz dež in meglo capljaj, dokler nisem do kože premočen dospel v St. Mary's, Kurseong.

Ko sem bil spet doma v Khariju mi lepega dne poštar prinese ovitek z debelimi črkami "On His Majesty's Service." from the "District Intell. Branch." Fant, kaj si pa zdaj naredil? Notri je bilo napisano: "Navedite razloge, zakaj niste za časa bivanja v Darjeelingu vsega svojega gibanja sporočali tamkajšnji policiji." Kakopak! Na formularju za prijavo policiji je namreč jasno zapisano, da bo vsaka tožadna zaniknost kaznovana z globo ali z zaporom ali pa z obojim. — Vseeno pa bi bil najraje tistega sitnega policajca nazaj povabil na tisti poskočni bus na poti iz Darjeelingu v Kurseong!

Zgornje bi bilo kar za več kot par "instalments" za Vaš "And the Worst is Yet to Come," ali ne?

Vendar sem pa še zmeraj živ in zdrav v tujini in tudi Vam isto želim in mnogo, mnogo let,

posebno za sv. Jakoba v juliju. Isto gospe Debevec in vsej ceni družini.

Lepo pozdravljam,
V presv. Srcu hvaležni misijonar — Stanley Poderžaj.

Nova naseljenca, bodita nam pozdravljena!

Girard, Ohio. — Pozdravljen g. in ga. Stanko Seljak v naši naselbini! V sredo zjutraj ob pol šestih smo imeli čast pozdraviti na pennsylvanski postaji v Youngstownu ta težko pričakovani par. Kako pretresljiv je bil prizor na postaji, ko so si segli v roke in se solznih oči objemali s svojo teto, Mrs. John Anžiček! Bile so to solze neskončnega veselja in radosti.

Seljakova sta potovala z avtomobilom. Zdaj je njiju mučeniško trpljenje končano in upamo, da se bosta počutila med nami kot doma. Ker ju je dobri Bog varoval dozdej, ju tudi tukaj gotovo ne bo zapustil.

Seljakova naročata tople pozdrave tudi za dr. Meršola in njegovo družino. Zelo rada bi se sestala z njimi prav kmalu na svobodnih ameriških tleh.

Pozdrav vsem skupaj,
John Dolčič.

Romanje članic Oltarnih društev v Lemont

Newburgh, O. — Naj vam naznam, da sem začela pobirati denar za vozne listke za romanje v Lemont na 20. in 21. avgusta. Odpeljale se bomo že 19. avg. zvečer. Vse tiste, ki ste se namenile, da boste šle na božjo pot na kraj, kjer prebiva Mati, pomočnica kristjanskega boga, boste imele zdaj priliko. Tiste, ki ste že bile tam, boste vedele, kako prijetna vožnja je in kako lepo je vse tam na ameriških Brezjah. Gotovo se nam boste tudi letos pridružile. Tiste pa, ki še niste bile tam, ste potem prav prijazno vabljeni, da se nam pridružite. Vsa vožnja je prijetna in udobna. Vesten in izkušen katoliški mož od prometne družbe bo šel z nami in skrbel, da bo vse v redu.

Za našo faro sv. Lovrenca bom pobirala jaz. Prinesite k meni, ali pa me pokličite Diamond 8540 in bom prišla do vas. V drugih župnijah se pa prijavite pri odboru Oltarnega društva, ki mu je znano vse o tem romanju in vam bo dal vsa pojasnila, ki jih želite.

Pozdrav vsem in na svidenje!

Ana Gliha, predsednica.

Nekaj pristnih

Long Island, N. Y. — Ne čudite se, ako dobite iz našega lepega Long Islanda kako naročilo. Ni nas sicer veliko tukaj, toda tudi nežni spol rad čita slovanske liste, ne oziroma se na desno ali levo, malo iz radovednosti, malo zaradi slovenskega čtiva, malo da vidimo koga vendar ljubijo v Le-ninovi naukih itd. Dobro bi bilo, da bi v domovini zidali pekarije, tudi glavniki bi bi to treba, da se ne bi plemen-ske živalice z rdečim križem na hrbtu redile itd. Zidajo se narodni domovi, a narod nima stanovanj. Seveda vse gre rado v tovarno, da je ob sobotah novac, a krompirja ni, repe ni, ljudje hodijo po naravnih pod-platih itd., itd.

Iz Ljubljane se sliši: da brivski mojstri tarnajo, ker ne do-bijo pomagavev, ker je že 91 teh gospodov postalo uradnih-kov. In tam v vaši metropoli imate tudi veliko takih privr-žencev rdeče barve. Kaj mi-slijo člani naših jednot. Naj se poprimemo samo enega vprašanja: Kaj je prinesel do-se-daj komunizem dobrega? Ti-stim, ki so to pričeli v domovi-

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Tisto jemanje krvi vsako jutro je bilo nekakšno koristno zlo, ki je bilo ukazano, bi rekel, pa močno zasvoščeno od mo-je strani, ki sem dajal kri pa ki mi še povedali niso v kakšne namene jo dajem. Kakor v ko-munistični partiji, kjer podlo-žni ne vedo, počemu so zraven in ki jim mi drugi pravimo: ko-ristna budala.

Veš, Micka, vsako jutro sem imel menjavanje letnih časov. Najprej je bila nekakšna po-mlad, ko sem ves blažen in ne-skončnem pričakovanju čakal na zajtrk oziroma na tisto ma-lo, ki naj bi predstavljalo zaj-trk. Nekaj je bilo pa le. Komaj sem se dobro obizlal, pa mi je že ura v zapestju kazala, da bo zdajle prišla tista ženska po kri za klobase, ali za kar že.

Mraz me je spreletel in zde-lo se mi je, kot bi stal tiste dni po Božiču na Nanosu, ko se kraška burja zares podstopi. Saj me ni ravno bolelo, vendar sem vselej zamižal in stisnil zo-be, ko mi je ženska zabodla ši-vanko v žilo. Nisem si upal po-gledati, koliko mi je odvzela te-koristne tekočine, ker bi naj-brže pogleda na prenesel. Am-pak pogumnega sem se delal na vso moč, kot bi mi bilo dajanje krvi za marjašem najprijetnej-še opravilo na svetu. Redno, vsako jutro je prišla po kri in redno vsak jutro mi je pri vra-tih voščila: "Na svidenje ju-tri!" Vselej sem za njo poka-zal jezik in ji želel, da bi se ji do prihodnjega jutra kaj

ni — mastne službe in dobro življenje, narodu pa bedo in škodo, ki ne bo 20 let čisto po-pravljena. Rojaki, streznite se, saj ste samo zato zraven, ker je nekaj novega, in da se malo postavite. Pa brez za-mere. — J. Z.

Ob slovesu

Odplula je ladja od kraja, sledijo je solzne oči; od bregu pa dekle postaja, za srcem ji mlado srce hrepeni.

Z roko si pogled je zastrla, ne more sirota domov. Za njim se je v duhu ozrla čez morsk gladino do rešnih bregov.

Valovi otožno šumijo in vetrič pihlja ji v slovo, iz srca pa želje kipijo, molitev za varstvo se dviga v nebo.

Le plavaj mi skozi viharje, naj vodi te večni Krmar vso noč od večera do zarije, do dneva, ko sonca nasmeh-ne se žar.

Limbarski.

Napačna zveza

Mala Lizika se je najrajši igrala s telefonom, a kopala se ni rada. Mati jo je hotela z zvijačo pridobiti za kopanje. Zato je vzela konec telefona v roko, drugi konec pa je dala Liziki.

Mati: "Halo, ali je tam Lizika?"

Lizika: "Da, mama."

Mati: "Pridi sem, da se boš kopala."

Lizika: (obesi slušalko): "Napačna zveza".

primerilo, naj bo že na poti k meni po kri, ali pa poprej.

Pa sem jo menda zares zmo-lil, ker nekoga jutro, ko sem v strahu in trepetu gledal v vrata in pričakoval krvosesa-lke, je res prišla, toda druga. Menda jih imajo toliko, da jih ne bom zmolil sproti. Če se bo ena zbotila, bodo pa drugo po-slali. Nerač sem ji prepustil roko, ker ji nisem prav zaupal. Saj sem imel prav, da ji nisem. Nekaj mi je reklo, da se ne bo prav izteklo in se tudi ni. Že kakor mi je tipala po žilah na roki sem videl da si prav ne upa, ali pa še ne zna. Križ bo-žji, če so jo poslali, da se uči na meni! Končno je menda na-šla cilj, ker začutil sem, kako se je zarila šivanka v roko. To še ni bilo tako hudo, ampak ko je začela čez nekaj časa riniti šivanko globlje in jo vrtili sem in tje, ni bilo pa prav nič pri-jetno. Stiskal sem roko v pest in zaplčil gornje zobe ob spod-nje, s prosto roko sem se pa po čelu obrisal.

Dolgo tišči šivanko v roko, končno pa reče: "Ne teče, pa ne teče!"

Vrag, babji, sem si mislil, saj mi je, kot bi naravnost v srce zapičila šivanko, zdaj pa pravi, da ni krvi. Marička ti meni pomagaj, kako da mi krvi! Kaj so mi že vso pobrali in je zdaj v mojih žilah morda sa-mo še par kvortov deževnice? Kaj se ve, če ne!

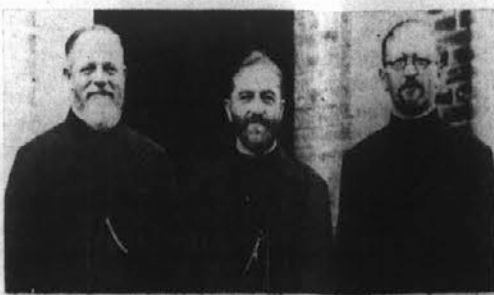
"Bom poskusila še na drugi roki," mi je v tem povedala lju-bezniva bolničarka, ki sem si jo dobro zapomnil in bova mor-da še kje skupaj prišla, da ji bom nekaj med štirimi očmi za-upal zaradi tistega mrcvare-nja.

Šla je na drugo stran poste-lje in mi vjela drugo roko, ki sem jo hotel ravno skriti pod odejo. Zopet tiplje in išče in zopet zapodi šivanko nekam v roko. Zopet vrtil in potiska ši-vanko sem in tje, končno pa vsa skupana vzdihne: "Ne dobi-m je, pa je ne dobi!" Hudič babji, bi bil rad rekel, pa ni-sem, ker sem bil zelo krotak in vdan bolnik, "samo še enkrat se mi podstopi do moje krvi!"

Veš, Micka, tedaj sem šele vedel, kako je bilo pri srcu Čop-či svinji na Menišiji, katero je Herblen zaklal in so jo že pa-lužili, pa je nenadoma oživela, planila iz truge in Herblanu ravno med nogami, da jo je, ki je bil na kratkih nogah, lepo zajahal in ga je nesla doli po vsi ko milijonov hudičev (ka-kor je trdil Tomažev Janez, ki je prasio držal in potem vse videl). Tako nekako je bilo me-ni, ki mi je špitalarica s šivanko prevrtala obe roki, pa iz nobe-ne ni dobila niti toliko krvi, kot jo ima ena čisto navadna gni-da, ki veste, da to ni dosti.

Potil sem se v hudih teža-vah in velikih skrbah, ker sem bil iz dna srca in hudo prepri-čan, da v mojih žilah ni niti kapljice krvi več in mi je sililo na jezik vprašanje: o jej, kaj bo pa zdej? In kaj vem, kako bi bil tisto vprašanje rešil, da ni tedaj vstopila druga bolni-čarka, ki se je na vsa usta sme-jala (kakopak, zdaj se pa še režite in se) in rekla, da ne mo-re biti, da bi ne bilo v meni nič krvi, ampak da je bolničarka najbrže ni znala dobiti iz me-ni ali sem jo pa nalašč držal nazaj. Pri tem me je poredno pogledala. Kaj pa misli, da sem krava, ki lahko mleko da od sebe, ali pa ga ne, kakor ji že pade v glavo.

No, pa se nisva dolgo onga-vila. Bolničarka mi zapiči ši-vanko v roko in ena, dve, tri — jo je zopet izpulila s polno cev-ko krvi. Tako sem bil presene-čen in nekako vesel, ker imam še kri v sabi, da sem čisto poza-bil, da me mora boleti. Tiste bolničarke nisem nikoli več vi-del. Če bi bila še kdaj prišla po mojo kri, bi kmalu opravila pri meni, če kaj vem in kakor sem bil pripravljen na njen sprejem.

Skupaj so prišli dec. 1929 v Indijo in se spet skoraj po 20 letih sešli gornji: br. Udoč, Fr. Poderžaj, br. Drobnič.

V samotah pragozda

S. Scoville ml. — Pavel Holeček

Rok je glasno zakrutil, a bober dreves, glodalci in glodalci, do- je krepko udaril z repom po tleh, se okrenil ko blisk, planil k drugi luknji in izginil. Rok se je oprijel palic v podu in oči so mu izsopile. Vilče je že čepel v gnezdu; gledal ga je in se smejal, da bi bil skoro padel v vodo.

"Dobrodošli, gospod Rakun," je slednjič spravljal iz sebe. "Gospod bober je moral nujno z doma, a naročil mi je, naj Vas lepo sprejemem. Kaj boste, košček jesenovine ali pa morda dobrega bukovega lesa?"

Rok je zlezal k Vilčetu na pod in težko dihal, a ni mogel spraviti besede iz sebe. Nato se je zadovoljno zavalil na toplo posteljo iz mahu, ki jo je bil bober pravkar zapustil; za njim je še ostal sladki, skoro prijeten vonj po moški.

"Največji bober, kar sem jih videl," je dejal nazadnje. "Črni bober. Se včasih dobi, črn ali bel. Sicer vedno rdečkastorjav. Koža tega starca je zlata vredna."

"Pravzaprav ni čisto v redu," de Vilče, "da se naseliva v bobrovem stanovanju, ne da bi mu slekla kožuh."

Ko so se jima oči privadile mraku, sta si palačo kralja bobrov natančneje ogledala.

"Klet je polna vode," meni Vilče, "in tudi v veži je ne manjka. Sicer je pa tu prava topla in prijetna. Kadar nama bo zunaj premrzlo, prideva semkaj in se nastaniva pri tvojem prijatelju, dasi ti odkrito izjavljam," nadaljuje slovesno, "da se mi dozdeva, kakor da te ni nič kaj vesel. Morda si bil kdaj tako neprijeten in si se doteknil njegovih čustev."

Rok ni odgovoril, ampak si je drgnil bункo na glavi. Nato sta še dolgo sedela na toplih posteljah in se pogovarjala o življenju vobče in še posebej o bobrih. Rok je znal o tej razumni življenjski povedati toliko zanimivega, da se ga Vilče ni naveličal poslušati. Govoril je o bobrih, kakor da so modri, hrabri, srečni rod indijanskih bratov. Samec in samica ostane v sili življenja skupaj in se v sili žrtvujeta za mladiče. Rok je pripovedoval o veri med Indijanci, po kateri prvotno ni bilo na svetu nič drugega kot nepregledna vodna gladina, kjer so živeli samo velikanski bobri. "Veliki duh" je ukazal bobrom, da so se potopili na dno in prinesli blata ter kamenja, iz česar so naredili gore, ravnine in rodovitna polja.

Nato je prešel k svojim doživljanjem in povedal, da je že videl, kako so bobri privarili po sto funtov težke skale za svoje jezove in priplavali brez težave velike panje, in sicer celo proti vodi. Opazoval jih je, ko so se lotili s svojimi glodalci po dva in tri čevlje debelih

dreves, glodalci in glodalci, do- kler jih niso podrli, kakor sto- re to drvarji s sekirami.

Nekdaj je naletel na tri mladiče, ki so igraje se zašli predaleč od reke, in posrečilo se mu jih je odrezati od brega. Ko so opazili, da ne morejo več nazaj k starima, so se jeli na ves glas dreti, kakor to delajo prestrašeni otroci. Takoj je priplavala njih mati po vodi dol; opazivši Roka, se je delala, kakor da je težko ranjena in se komaj še bori z valovi. Ko pa ta zvijača ni uspela, se je pojavil od nekdaj tudi oče bober in nato sta se oba potapljala in razburjena premetavala po plitvi vodi čisto blizu brega. Končno sta zlezla celo iz vode, se vlekla prav do Roka in ga skušala uveriti, da sta bolna in slaba. Ko ju je pa hotel pograbit, sta se mu vžle navidezni neokretnosti izmuznila. Medtem se je mladičema posrečilo priti do brega, odkoder sta skočila v vodo in izginila. Nato sta planila tudi stara dva po bliskovo v reko, ploskala kot v zasmeh s ploščatim repom po vodi in odplavala.

Rok je tudi pravil, da je nek- kdaj opazoval boj med bobrom in divjo mačko; v tem boju ma- čki niso nič koristili njeni si- cer tako nevarni kremplji, am- pak je morala poginiti pod krepkim bobrovim zobovjem. "Ni čuda," je dejal Vilče, ko sta se napravljala, da se vrne- ta na gornji svet, "da imajo Kanadci bobra v svojem gr- bu. Saj je bober res znamen- ta žival."

Sedmo poglavje

Rdeča goba

Preteklo je teden dni, odkar sta odkrila naselbino na Bo- brovem jezeru (tako sta ga namreč imenovala). Skoro vsak dan sta bila tam in se nista mogla načuditi, koliko dela so bobri lahko opravili v eni sa- mi noči. Bilo je, kakor da bi vedeli, da se bliža mrz. Brž ko je nastopil večer, se je sta- ri črni oče pomolil v bližini svojega doma iz vode in tiho plaval po jezeru naokrog, dr- žeč se vedno tesno ob bregu, ter si oprežno ogledoval okoli- co, ali ne preti morda njegovi številni družini nevarnost.

Nekega večera ni opzil to- varšev, ki sta čepela za gostim grmom kraj vode. Ker ni bilo nevarnosti od nikoder ne vide- ti ne vohati ne slišati, je iz- kušeni starček splezal na okro- glo skalo sredi jezera. Kakor bi to bilo znamenje, da je vse v redu, se je takoj pojavilo kakih dvajset bobrov, ki so se razdelili v več skupin. Starec se je očitno zavedal, da ga njegova starost in modrost si- cer odvezujeta težkega dela, da pa mu nalagata skrb za varnost svojcev. Zato je ves čas se- del nepremično kot kip na ska- li in budno stražil. Deset bo- brov je šlo molče drug za dru- gim skozi gozd do konca jar- ka in še dalje med trepetlike; tam so se razkropili in si iz- brali vsak svoje drevo. Nato so se mali drvarji postavili na zadnje noge, s sprednjimi pa objeli deblo in začeli z ostrimi glodalci dolbsti v les, da so le- tele iveri na vse strani; glodalci so tako enakomerno in naglo, kakor da bi delali stroj.

(Dalje prihodnjice)

Glasbeni instrumenti

"Kaj pa počenjaš sedaj?"

"Glasbene instrumente pro- dajam. Včeraj sem jih prodal čez tisoč."

"Kaj? Je li mogoče? Kla- virjev?"

"Ne, gramofonskih igel."

1949	JULIJ	1949
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JULIJ

24. — Piknik fare Marije Vnebovzete na cerkvenih pro- storih.

AVGUST

21. — Skupne clevelandke podružnice SZZ priredijo pik- nik na vrtu SDD na Reher Ave. Ves preostanek gre za Katoli- ško ligo.

21. — Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik na prostorih Do- ma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

28. — Društvo sv. Križa št. 214 KSJK priredi piknik na prostori- h Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

SEPTEMBER

3. — Društvo sv. Ane št. 4 SDZ plešno veselico v Sloven- skem narodnem domu na St. Clair Ave.

24. — Podružnica št. 32 SZZ ima plesno veselico v Sloven- skem društvenem domu na Re- cher Ave.

24. in 25. — Praznuje Sloven- ski dom na Holmes Ave. 30 let- nico svojega obstoja.

OKTOBER

16. — Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi "Card party" v cerkveni dvora- ni.

22. — Podružnica št. 47 SZZ priredi "Autumn Dance" v Slo- venkem narodnem domu na 80. cesti. Igra Lou Trebar orkester.

23. — Pevsko društvo Zvon priredi 35 letnice svojega ob- stanka. Koncert bo v Sloven- skem narodnem domu na 80. ce- sti.

hišak kot gospodinjinske pomočni- ce.

Slovinci v Veliki Britaniji

"Kako drugod žive?" je bilo eno prvih vprašanj, ki so mi bi- la zastavljena na raznih krajih na dvomesečni poti po Veliki Britaniji. Kot nekak splošni od- govor na to vprašanje, naj bo ta kratki pregled o življenju Slo- vencev na Otoku.

K onim malo Slovincem, ki so bili že pred drugo svetovno voj- no ali pa so sem prišli med voj- no, so se v poslednjih štirih letih pridružili mnogi, ki so bili v službi v angleški vojski ali pa so kot begunci prišli preko Ita- lije, Avstrije in Nemčije na An- gleško, da danes po približni ce- nitvi število vseh Slovencev tako znašajo nekaj nad 600. Nase- ljen so pa povsod, od skrajnega severa na Skotskem pa do južne obale Anglije, nekaj njih je na- šlo zavetišče tudi na Irskem.

Pri nevelikem številu se še bolj čuti raztresenost, ko so mnogi tako osamljeni, da včasih po več mesecev ne vidijo rojaka.

V vseh poklicih

Našli pa boste danes Sloven- če že v skoraj vseh poklicih. Od bančnega uradnika pa do želez- ničarja, največ je seveda rudar-jev ter kmetijskih delavcev, mno- gi so pa zaposleni v tekstilni in- dustriji. Vsem onim namreč, ki so bili prišli kot "evropski pro- stovoljni delavci" (E. V. W.), so bili dani le ti poklici na izbi- ro. Nekaj je še delavcev v ka- mnolomih, nekaj pa jih pomaga pri upravi raznih hotelov. Žen- ske so največ kot tekstilne de- lavke, potem po raznih bolnišni- cah kot sestre ali pomočnice, po hotelih, pa tudi po privatnih

Po hotelih

Večina Slovencev še stanuje po hotelih, kjer so stanovanj- ske prilike zelo različne: od so- bic s toplo in mrzlo vodo za po- sameznika pa do pločevinaste barake za 10 do 12 oseb. Rudar-ji imajo povsod dobro urejene barake, vendar jih motijo razni "šišti," ki postanejo zares ne- prijetni, če ni obzirnosti, ker nikdar ne more človek priti do pravega spanja, ki je pa za težko delo nujno potreben. Nekaj onih, ki so bili na privatnih sta- novanjih, se je vrnilo v hostele, ker res ni bilo velike spremem- be. Mnogi so se pa kar živeli tudi kot podnajemniki.

Zivljenje med tednom je vedno isto: od rudnika, tovarne ali far- me do hostela ali stanovanja na hrano in počitek. Le sobota in nedelja prineseta spremembo. Treba je kaj nakupiti, treba je poslati domov paket ali pismo, pa tudi stopiti v kino ali k pri- jetelju na obisk. Nedelja je pa za- res dan počitka. Le malo loka- lov je odprtih in minimalen je promet na cesti. Zato mnogi počivajo, drugi pišejo pisma ali bere knjige, kolikor jih pač ima- jo. Res imajo posamezniki ne- kaj knjig, ki romajo od kraja

do kraja, vendar pa še daleč ne morejo pogasiti žeje za bra- njem, ki je po tolikih letih suše zelo velika. Koliko bi koristila potujoča knjižnica.

Veliko bero

V Veliko Britanijo prihaja precejšnje število listov iz USA, Kanade, Argentine, Koroške, Trsta iz Gorice in Nemčije. Za tukajšnje Slovence pa izhaja v Tamworthu, Miners Hostel Two Gates list Klic Triglava. Orga- nizacija, ki ga izdaja, se imenu- je Slovenska Pravda.

Razumljivo je, da delo člove- ka popolnoma prevzame. Zato je le malo športnikov, nekaj na- miznega tenisa ali boksa in to je vse. Ne moremo pa med šport prišteti kart, ki tudi padajo, da- si redko za denar. Zelo malo je ostalo od domače navade, da so fantje v nedeljo popoldne stopi- li v gostilno ali v zidnico, pač pa se čuje še marsikdaj sloven- ska pesem, ki ji tudi tuji pri- slušnejo. Muziki, ki jih ni ma- lo, pa porabijo prosti čas, da kaj zaigrajo. Ne pojo samo posame- zne harmonike, tudi več instru- mentov skupaj večkrat zagode. Težje je z zborovskim petjem, ker so le redke skupine tako močne, da bi bilo pevcev zadosti.

Izgubljena leta

Izgubljena leta so še vedno eno najmučnejših vprašanj zla- sti za inteligentne poklice, aka- demike in srednješolce, da ne bi več let belili glave po šolah, se- daj pa si služijo vsakdanji kruh po tem otoku v raznih poklicih, največ kot rudarji. Mnogi so se lotili raznih težav in povsod pokazali lepe uspehe. Nekateri poskušajo z dopisnimi šolami, pa je zopet čas prekratek. Ker so mesta inteligentnih poklicev tu prenapolnjena, je za bodo- nost težko kaj ukreniti. Večina je še sedaj mnenja, da ne bi iskali svoje bodočnosti v Veli- ki Britaniji, ampak drugod, morda v Ameriki ali pa v Av- straliji.

Poroke, rojstva, smrti

Tok novih priseljencev je čisto ustavljen. Rodil se je en otrok slovenskih staršev, več pa je novorojencev v družinah, kjer je mati Slovenka. Pri šti- rih parih, kjer je bil samo en del slovenski, je bila cerkevna poroka, 7 mešanih zakonov pa je zapisal samo registracijski uradnik.

Zal moramo k pokojnima Zba- čniku in Mejaču prišteti še An- tona Čene-ta, ki se je 23. januar-ja letos smrtno ponesrečil. Nje- gov priatelj iz Hydodeka so mu pripravili prav lep pogreb, potem ko so celo noč prečuli ob njegovem mrtvaškem odru. Po- kojni Anton je bil tihega znača- ja ter zelo lepo skrbel za svojo mater. Naj v miru počiva.

Teža tujine

Mnogo je domotožja med na- mi. Zlasti težko prenašajo tuj- no tisti, ki so čisto osamljeni.

Kar precej pa se jih je vživel med domačine in njihov način življenja ter se udeležujejo tega v cerkvi, v klubih in zabavah.

Na splošno imajo Slovence radi povsod. Marsikje jih do- mačini radi vabijo v svojo dru- žbo. Pa tudi res niso samo do- bri delavci, ampak tudi dobri družabniki. V hotelih tvorijo zaključeno družbo ter se nava- dno prav dobro razumejo z vse- mi.

Prvi maj

Prvi maj smo praznovali prav lepo v Caerphilly-u. Dopoldne smo imeli sv. mašo, ki jo je da- roval za nas in za Angleže č. g. Kunstelj, slovenski potujoči du- šni pastir. Popoldne pa so bile naše šmarnice pred brezjansko podobo Marije Pomagaj. U- metnik nam je napravil prav lepo kopijo milostne podobe. Bilo nas je nekaj nad 60 Sloven- cev. Smo lepo peli in bili res veseli.

Begunci pripovedujejo

Meja med Avstrijo in Jugo- slavijo je danes dobro zastra- žena in Titovi biriči izvajajo strogo nadzorstvo. Vendar pa skoro ni noči, da bi se kdo ne priplazil iz "paradiža" ljudske demokracije na avstrijsko o- zemlje. Število begunccev se je zadnje čase znatno povečalo, njih pripovedovanje je jako za- nimivo. Niso nikake prazne be- sede, zakaj njih obrabi spru- čajo silno trpljenje in razodeva- jo vidne znake prebite groze. Nekemu mladeniču je kroglja prevrta uho, tudi obleka mu je bila večkrat prestreljena. Ko so Nemci zasedli Slove- nijo, tedaj je šel v "hosto" med partizane. Tri leta je revež

stradal in prežebal tako, da je pozimi leta 1945 nevarno zbolel. Zdravil se je v ljubljanski bol- ničnici, zdravje se mu je izbolj- šalo ter je kmalu po prevratu skrivaj zapustil bolnico. Sko- ro do zadnjega časa je delal v neki tovarni; po naključju pa se je izvedelo, da je fant odšel iz bolnišnice sam brez dovoljenja. Takoj so ga pri- jeli in nekdanji Titov sobojev- nik je dobil 5 let zapora. Od dela, ki ga je kot kaznjeneec opravljal, se mu je posrečilo uiti in prekoračiti mejo. Pravi, da bi bil še rad partizan — ampak na drugi strani.

Neki Boleslav Čerina je služil med vojno v Angliji pri zrako- plovetstvu. Vrnil se je domov v opravičeni nadi, da ga bo domovina sprejela kot borca v vrstah zaveznikov. Toda na- mesto časti in priznanja so ga kot "imperialistično okužene- ga" zaprli v "kišto." Zaradi tega se mu je ozačje na "Ti- tolitu" tako pristudilo, da je, brž ko je prišel iz ječe, pobe- nil čez mejo.

Oskar Jugović iz Zagreba je bil zaposlen v Narodnem magazinu. "Na-ma se imenu- je ta kratka in diši po nakra- denem materialu. Pravi, kak- šne krasne in dragocene stvari je prodajal zlasti "narodnim" oficirjem in "ljudskim" funk- cionarjem. Njegova plača pa ni znašala niti toliko, da bi se bil mogel skromno preživljati. Zato se je odpravil na pot čez mejo in pravi, da je prišel v nebesa, čeprav ni seboj pri- nesel drugega kakor nekaj po- nošenega perila.

Po "svobodi" na "Titolitu" se je zahotelo tudi nekemu Av- stralcu; dobil je potni list in vstopni vizum. Ko pa se je nedavno hotel vrniti nazaj v svojo novo domovino, pa mu notranje ministrstvo v Beogra- du ni hotelo izdati povratnega vizuma. Obrnil se je na bri- tanski konzulat v Zagrebu, to- da vsa posredovanja so bila bob ob steno. Ni mu kazalo drugega, kakor pobeogniti čez mejo. Pridružil se mu je ne- ki ameriški državljani, tudi nje- mu so prepovedali povratek v Ameriko. Podnevi sta se skri-

vala po gozdih, ponoči pa sta se previdno bližala avstrijski meji. Enaka usoda je zadela tudi nekega kanadskega dr- žavljan. Mož je prišel iz To- ronto, da obišče svojce, a se ni mogel več vrniti. Vsem sku- paj se je posrečilo priti čez me- jo in danes so na podlagi svo- jih dokumentov že na poti tja, kamor so želeli.

Navedel sem le kratka po- ročila onih, ki so s pobegom dosegli svobodo. Tisti pa, ki jih zgrabijo med potjo krep- ljevke in postanejo žrtve morilcev, nam ne morejo ničesar povedati. Za njim so se zaprla vrata Titove "koncen- tracije," kjer je mnogim smrt edina rešitev.

Opazovalec.

Kaznjenci — operni pevci

Slavni francoski skladatelj Peer je prebival nekoč delj ča- sa v Tuluzi. Ko mu je postalo dolgčas, je hotel prirediti kon- cert, toda manjkali so mu trije pevci. Nikjer jih ni mogel stak- niti. Tedaj pa ga je neki pri- jatelj opozoril, da so v tuluški kaznilnici trije kaznjenci, ki i- majo izvrstne glasove.

Peer se je takoj napotil k u- pravniku kaznilnice in ga pro- sil, naj mu "posodi" tri pevce. Upravnik je skladateljevi pro- šnji ustregel. Trije kaznjenci so vsak večer hodili v spre- stvu stražnikov na koncertne vaje. Njihovi glasovi so bili Peeru tako všeč, da je po kon- certu stopil h kaznjencem in jim predlagal, naj gredo z njim v Pariz, kjer bi jih anga- žiral za operne pevce.

"Prav radi!" so odgovorili kaznjenci, "toda upravnik nas ne bo hotel pustiti..."

"To naj vas prav nič ne skr- bi. Čez teden dni boste pomilo- ščeni."

In Peer je res držal besedo. Posredoval je pri predsedniku republike in oni trije kaznjenci z lepimi glasovi so bili pomi- loščeni.

MALI OGLASI

Gostilna naprodaj

Prodaja gostilna na E. 67. St. in St. Clair Ave, pivo in vi- no. Prodaja ali zamenja. Pokli- čite UT 1-0217. (139)

Furnez naprodaj

Naprodaj je Moncrief furnez s termostatom. V jako dobrem stanju. Se prodaja po zmerni ce- ni. Zglasite se na 5815 Bonna Ave. ali pokličite ENdicott 3657, kadar hočete. —Jul. 13, 15, 18)

Sobo se odda

Odda se opremljena soba za moškega ali žensko. Oglasite se na 5801 Prosser Ave., ali po- kličite EN 5933. —(140)

Greste v Kalifornijo?

Vozim v Kalifornijo in bi rad vzel 2 potnika. Odpotujem v to- rek 19. julija. Zglasite se na 2021 E. 221. St. ali pokličite KE 3324. (139)

Soba se odda

Odda se opremljena soba za moškega ali žensko. Vprašajte na 5801 Prosser Ave. tel. EN 5933. —(140)

Barvanje hiš

Sedaj je čas, da si daste pre- barvati hišo. Delo je jamčeno.

Victor Kovacic

1253 Norwood Road

EN 2549

(Kličete med 5 in 6 zvečer).

—(139)

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA

Prescriptions — Vitamins

First Aid Supplies

Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

Ali ste prehlajeni?

Pri nas imamo izborni zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD.

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

Do you feel tired and lack your best when you do? If you are in a hurry to make the most of your day, take our Vitamins.

One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for thirty days. If you are not satisfied your doctor will refund your money. Be sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. The kind that has the trademark.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

KIDNEY LABORATORY, INC.

New York, N.Y.

Zdravniki v Angliji premišlujejo, če nima 80 let stari Samuel Taylor zares pijačo mladosti. Iz želje si jo kuha in nedavno so mu zrasli novi zobje in prej sivi lasje so do- bili zopet črno barvo.

Stara mama

(POVEST)

Bila sta si prijatelja; postala menoj — kako pogosto si postala si tekmeča, a vseeno še ostala prijatelj. Ti si bil boljši ljubimec, Robert pa bolj iznajdljiv snubač. Robert te je v tej igri premagal. On si je znal pridobiti največ mojih plesov, jaz pa bi bila najrajši več plesala s teboj. Robert si je znal pridobiti mojega očeta in mater; jaz pa sem si želela tebe. Pravili so o njem, da je mladenič, ki se bo povzpел še visoko. Meni so dopovedovali, da si ti premalo stremiljiv in močan — celo v tistih časih so ljudje govorili o moči — a jaz sem ljubila tebe. Povedal si mojemu očetu, da bi me rad vzel, on pa je dejal, da si zame premlad. Bil si šele dva in dvajset let star, jaz pa tri in dvajset. Pregovoril te je, da je prej nekoliko potuj po svetu, preden se česa lotiš. Ti si mu odgovoril, da ne odpotuješ ga, dokler ne govoriš z menoj. In poskusil si govoriti z

meni. Misliš si, da me je Robert pridobil na pošten način in da si vsemu sam kriv. Ko si se vrnil, sva bila Robert in jaz že poročena. Obnovil si prijateljstvo z njim in z menoj. Jaz pa sem se hlinila — kako dobro sem se znala hliniti, si sam videl — da mi nisi nič več ko prijatelj mojega moža. Ti pa si bil najpoštenjši človek. Štefan, kajti čeprav sem vedela, da me še vedno ljubim — uganila sem to prvi hip, ko sem te zagledala — mi nisi nikoli niti z besedo ali pogledom pokazal, da me ljubiš.

"Če zdaj gledam nazaj, se mi zdi, da sem bila s teboj prav toliko skupaj kakor z Robertom. Mi trije smo bili vedno skupaj. Skušala sem te oženiti s katero svojih prijateljic, a čeprav si se jim vedno zdel privlačen, jim kaj več nisi postal nikoli.

"In potem, čez več let, so Roberta imenovali za poslanika Italiji. Bil je velikanski korak navzgor, in ti si se ga veselil z nama, kakor si se vedno veselil vsake najine sreče. Ko sva bila prvo leto v Rimu, je Ro-

bert nevarno zbolel za mrzlico. Misliš je, da bo moral umreti. Zmerom je rad pretiraval svojo boleznijo. Rekel mi je, da mu nekaj teži srce; dal mi je to tvoje pismo in povedal vse, kaj je bil naredil. Odpustila sem mu, saj sem mu morala, in nikoli več nisva govorila o tej stvari. Nikoli pa si nisem upala prebrati to pismo, Štefan. Spravila sem ga v tole skrinjico. Nisem si upala odpirati to rano."

Spet sta oba molčala. Štefan je čutil, da ne more ničesar pripomniti. Robert je bil njegov najzaupnejši prijatelj — bila sta si kakor brata — in vendar mu je storil nekaj takega! Kaj naj bi torej še poma-

"To ti zdaj zato pripovedujem," je nadaljevala gospa Klara, "ker hočem, da bi bil najin čas, kolikor nama ga je še odmerjenega, kar je le mo-

goče popoln. Moraš vedeti, da sem te ves čas ljubila, čeprav sem bila Robertu dobra in zvesta žena in sem ga tudi osrečila, zelo osrečila, smem reči. Ničesar mu ne očitam. Ravnal je, kakor se mu je pač zdelo najbolj prav, ker je menda mislil, da je v ljubezni vse dovoljeno. Seveda pa zato njegovo dejanje ni nič manj mrzko, a jaz mu ga le rada odpustim, ker je bil res najboljši mož in oče. Odpustila sem mu vse že davno. Toda oh, Štefan! Vsa ta dolga leta ... vsa ta dolga leta so bila zame nič drugega ko neprestana borba zoper ljubezen do tebe!"

Pridejo v življenju trenutki, ki so previsoki ali preboleči, da bi mogli govoriti. Štefan zdaj ni vedel, je li močnejša bolečina ali pa sreča nad tem novim spoznanjem. Prav zdaj je bil bolečina na vrhu.

"To je žaloigra!" je končno

dejal. "Žaloigra!"

Zdaj pa se je spet obrnil k nji.

"Toda ko je potem Robert umrl?" je vprašal. "Ko sem spet prišel k tebi? Zakaj si mi rekla ne?"

Gospa Klara se je obotavljala, preden mu je odgovorila.

"Moji razlogi," je dejala, so se ti morda zdeli premalo tehnični. Izgovarjala sem se s svojo starostjo, spominjam se, in pa dejstva — vsaj se mi je zdelo dejstvo — da bi se vsem zdelo stara norca, če bi se bila tedaj vzela. Bil pa je še en

razlog, ki je močnejši. Štefan, bala sem se prehudega razburjanja. In to bi bilo gotovo prišlo. Ko sem te že ljubila vse svoje življenje, vso svojo mladost, pa naj bi te zdaj vzela pri svojih šetdesetih ... zdelo se mi je kakor oskrumba. Upala sem, da si bova lahko vsaj dobra in ljuba prijatelja. Hrepenela sem po takem prijateljstvu. Ti pa si bil jezen in ugaljen. Zapustil si me. Misliha sem, da te ne bo nazaj pol leta ali kvečjemu eno leto. Pa te ni bilo nazaj skoraj dvajset let! ... O Štefan! ..."

Baragove Knjige za leto 1949 so izšle!

Knjige so sledeče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1949
2. Knjiga: "S POTOV ŽIVLJENJA SLOVENSKEGA NARODA"

Obe knjigi skupaj staneta—\$1.50

Vsebina obeh knjig je bila navedena v dnevnih in tednikih. Zelo zanimivi knjigi sta obe. V kratkočasje, pouk in v razvedrilo vam bosta. Tiskanih je le omejeno število. Hitite z naročilom, da ne boste prepozni. Naročnino za knjige je poslati v Money order, ali bančnem čeku na:

BARAGOVA PRATIKA

1857 W. 21st Place

Chicago 8, Illinois

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE HČERKE IN SESTRICE

Josephine Cerne

ki je v cvetju mladosti v 17. letu zapustila ta svet 17. julija 1945.

Pogled nam uhaja proti nebu, kjer dom sedaj je tvoj, ko ženin tvoj te je zasnužil, preselil je v vrt te svoj.

Žalujemoči:

STARŠI in TRI SESTRICE.

Cleveland, O. 18. julija 1949.

V BLAG SPOMIN

ŠESTNAJSTE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABNEGA OČETA

Joseph Benčin

ki je zaspal v Gospodu dne 18. julija 1933.

Let šestnajst je že minilo, kar Vaša se je pot končala, toda leta mnoga nam spomina. Na Vas dragi oče niso izbrisala.

Počivajte v miru dragi naš oče in v svetih nebesih se tamkaj radujte.

Žalujemoči ostali:

JOSEPHINE, MARY in FRANCES, hčere.

Cleveland, O. 18. julija 1949.

S sodom na 2,000 milj dolgo pot. — Ko so dovršili svoj dom v sodu, so se Bruno Kaminsky (v sredini) in dva njegova tovariša podali na 2,000 milj dolgo pot. Slika jih predstavlja na cesti pred cesarja Viljema spominsko cerkvijo v Berlinu, ko so nastopili potovanje. V sodu so postelje in električna razsvetljava, ker pa sod nima zavor, prav gotovo ne bodo prenočevali kje vrh klancev. Kaminsky pričakuje, da bo s tem zaslužil dovolj, da si bo lahko kupil restavracijo.

Železna pljuca najnovejšega izdelka. — Marc Fresco, star 8 let, ki je tudi ena izmed polio žrtev, nam kaže kako pripravna so najnovejša "železna pljuca" Monaghan izdelka, ki tehtajo samo en funt in se z njimi bolnik lahko premika po prostoru in ni treba, da bi moral biti vedno v postelji. Te vrste pljuca uporabljajo za oživiljanje utopljenec, onemoglih od izčrpanosti, ali zadetih od električnega toka in nadušljivih.

G. WHISKERS

WHAT A LINE UP!

